

"GLAS NARODA"
(VOICE OF THE PEOPLE)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Saka, President J. Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

46th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list na Ameriko	Za New York za celo leto .. \$7.00
In Kanado	Za pol leta
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto .. \$7.00
Za četrt leta	Za pol leta
	\$3.50
	\$1.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVZEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: CHelsea 2-1245

DOPISI brez podpisa in osebnosti se ne priobčujeta. Denar za naročnino naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri sremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači da hitreje najdemo nastojnika.

FRANCO

Prejšnji četrtek ob dveh popoldne je ob francoski meji v mestecu Le Perthus zavihrala rdeče-zlata zastava generala Francea v znamenje, da so španski fašisti zavzeli vso Katalonijo.

S tem se je začelo odigravati zadnje dejanje španske državljanske vojne.

Ce se v zadnjem hipu kaj pravi posebnega ne zgodi, je Francu takojmenovana "nova Španija" zagotovljena.

Franco je imel dva močna zaveznika — Italijo in Nemčijo.

Francija in Anglija, ki se radi postavljata, da sta demokratski državi, sta spočetka kolebali sem in tja ter slednji začeli izvajati pritisk na španske republikance, naj pod vsakim pogojem sklenejo mir. Toda republikanci se ne dajo tako zlepa.

Iz Španske prihajajo vsakovrstna poročila. Franco pravi naprimer, da bo dne 18. februarja vkorakalo njegovo vojsko istočasno v Valencijo in v Madrid. Valencijo so njegova letala še prejšnji teden obstreljevala in povzročila veliko škodo dvema angleškima križarkama v pristanišču.

Republikanski general Jose Mija se spočetka ni dosti brigal za prigravarjanje Francije in Anglije ter je še zadnji teden rekel, da bo branil Madrid in osredujo Špansko do zadnje kaplje krvi. Zdaj se sliši, da se je že začel pogajati s Francom.

Mija to odločno taji, ministrski predsednik Negrin, ki je bil pobegnil iz Katalonije z letalom v Francijo, se je pa tudi vrnil ter izjavil v Valenciji, da bo Madrid zopet glavno mesto njegove vlade in da se bo borba nadaljevala do britkega konca.

Francija in Anglija skušata dobiti Francea na svojo stran ter mu ponujata v to svrhu precejšnja posojila. Pa ga najbrž ne bosta dobili, kajti Mussolini in Hitler ga imata že preveč v krempljih.

Ko bo nehala močiti kri špansko zemljo, bodo začeli diplomati barantati med seboj.

Niti Franco, ki bo veljal za zmagač, niti Negrin, ki bo prej ali slej priznal svoj poraz, ne bosta imela pri tem mesečenju kaj prida besede.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Kam gremo s podpornimi organizacijami.

Kar se na svetu rodi, ima svoj vzrok. S tem pa še ni rečeno, da mora vse živeti, kar se rodi. In še več: da mora vse ostati v tistih mejah, ki so bile začetne življenju pri rojstvu.

Vzajemne naše podporne organizacije. V dohod, ko je prihajal naš narod v Ameriko, so bile razmere tako povsem druge, da se jih niti ne more primerjati današnjim.

Prihajali smo posamezno, kakor prihaja življenje na svet. Naseljevali smo se brez vsake načrtov, brez vsake pomoči od strani te ali on vlade in kar je glavno: brez vsakega inteligentnega sodelovanja od strani naših voditeljev v stari domovini. Le pisma tistih, ki so se prvi naselili, so bila nekaka smer. Zato vidimo po naselbinah zanimivo sliko: da so ljudje iz enega kraja največkrat v eni in tisti naselbini.

Prišli v Ameriko v tistih časih se je reklo: vzeti svojo usodo v svoje roke. Ravnalo se je z ljudmi kakor s čredo živine. Pravzaprav se slabše: žival je reprezentirala gotovo vrednost njegovemu lastniku, medtem ko je bil človek enostavno brez vrednosti. Če je izginil eden, sta bila na njegovem mestu najmanj dva druga.

Človek je bil docela prepričan sebi in svoji usodi. Zdrav je lahko dobil delo — slab, pohabljen ali bolan je bil pod streho, dokler je bilo kaj v žepu, potem pa na cesti. Nikdo se ni brigal zanj. Čemu pa? Kaj pa je bilo cenejšega na trgu v Ameriki, kakor človeško bitje?

Ker pa rojak ne more pustiti rojaka kar na cesti, so se začeli ustanavljati medsebojna pomožna društva. Člani so prispevali vsak nekaj, pa je bilo vsaj za silo v blaginji, da se je pomagalo takim, ki so bili v nesreči.

Tega nismo začeli mi, ampak drugi narodi pred nami. Mi smo samo posneli to deloma od Nemcev, deloma od Čehov. Od tod je prišlo tudi ime: Jednota.

Ta začetna društva so bila najvažnejši pojav našega naroda v tiste čase. Slednji je čutil, da se mora nekako zavarovati za slučaj bolezni, poškodbe ali smrti. Plačevati na mesec malenkostno vsoto in biti zavarovan za stotake, to je bilo preveč vabljivo, da bi bil kdo prezl.

Iz ene naselbine se je prenesla misel v drugo in začelo se je živahno društveno življenje po vseh krajih. Leta 1894 se je ustanovila prva centralizirana organizacija ali Jednota, to je današnja KSKJ v Jolietu, Ill. Par let kasneje je bila organizirana nekdanja Sv. Barbara in JSKJ. Deset let kasneje je prišla v življenje SNPJ in štiri leta potem še SSPZ in nekdanja SDPZ. Nekoliko prej je bila ustanovljena tudi nekdanja Slovensko Hrvatska Zveza v Calumetu, ki se je te dni združila s hrvatsko Zajednico.

Tako smo imeli pred tridesetimi leti, to je leta 1908 že celo vrsto Jednot in Zvez, v resnici mnogo več, kakor je bilo potrebno. Vendar se je par let kasneje rodila v Clevelandu še SDZ, ki pa je lokalna organizacija samo za državo Ohio. Mnogo let pozneje je oživela še ena, to je sv. Družina in pa tam na zapadu ZSZ, ki so ostale majhne.

Zanimanje za Jednote in Zveze je kazalo življenje našega naroda, njihovo število pa tisto našo posebnost: koder gre za silo dobro enemu, tje jih

prišlo pol ducata, da potem ali vsi hiraajo ali pa pomro.

Kar smo bili v tistih časih tako brez vodstva, kakor smo še danes, ni bilo seveda nikogar, ki bi bil opozarjal na te napake. Začela se je mesto bratskega sodelovanja medsebojna konkurenca. In tako je primeroma še zdaj.

Danes po tridesetih letih vidimo napake — to se pravi: kdor jih hoče videti. Izkušamo jih popraviti, kar pa ni lahko in ne hvaležno. Je tako, kakor s staro leseno hišo v Ameriki: leto za letom popravljaš, dolajša in prenavljaš — konec koncev imaš poleg svojega dela tisoče stroškov in še vedno — staro bajto.

In na tem smo danes z našimi podpornimi organizacijami. Prvotni namen je bil predvsem: združevati naš narod, da bi tako vedeli drug za drugega. Danes je vse to minilo. Razmere in zakoni preprečujejo, da ne more skoro ničlo več sem. A tudi če se konu posreči, ne zadene posebno loterije, ker je tukaj več ljudi brez dela procentalno, kakor pa v naši stari domovini. Imamo že petnajst let zaprte meje in vsled tega problema: kaj in kako bo z našimi podpornimi organizacijami?

Posebnost vzajemnih podpornih organizacij, kakor tudi zavarovalnih družb je ta, da prihaja leto za letom dovolj mladih ljudi. Ti so tista moč, ki vzdržuje vse.

Zavarovalne družbe so v tem oziru sijajno organizirane. S podpornimi bratskimi organizacijami pa je težava. In trikrat težava posebej s takimi, ki so bile ustanovljene za posamezne narode.

Amerika je posebna dežela, posebna v tem, da narod za narodom izgubi svojo identiteto. Mi, ki smo prišli semkaj, ne moremo biti drugega, kakor smo. Ti, ki so se rodili tukaj, so tako Američani, kakor potomci tistih, ki so prišli z Mayflower.

Ampak zavarovalne Jednote rabijo rasti, potrebujejo mladine. Ali jo bodo dobile v toliki meri, da bodo živele? Ali jo bodo držale, če jo dobe?

To je problem, in vprašanje, s katerim se je treba resno baviti. Res je sicer, da izkušna vsaka organizacija zase pridobiti kar največ mladih ljudi. Vse to je lepo in častno — toda rešitve pa ne pomenjajo.

Pred vsem moramo vedeti, da so danes drugi časi v Ameriki, kakor so bili tedaj, ko je bilo naše naseljevanje na višku. V tistih časih je bil človek bolj kakor vpražna žival. Dokler je vozil, je bilo dobro, kadar je omagal, je pa omagal. Država se ni brigala za to, ali more živeti ali ne.

Revež je živel od milodarov, če mu jih je kdo dal, lahko pa umrl tudi od lakote, posebnost, če je čakal na kako vladino podporo.

Danes je iz nekdanje vprežne živali postal človek, ki nima samo svoje dolžnosti do države, ampak tudi svoje pravice. In gibanje za to je tako živo in močno, da imamo od leta do leta več zakonov za podporo tistih, ki potrebujejo. A vse to je samo začetek. V bodočem desetletju se bo to izpremenilo toliko, da bodo preskrbljeni vsi, tisti, ki ne delajo, in tisti, ki ne morejo več.

Z drugimi besedami se to pravi: država prevzema vso odgovornost za vse, ki živimo v njenem obsegu. Mi, ki smo delali pri začetkih naših Jednot in Zvez, smo že tedaj mislili na to in splošno mnenje je bilo, da bo nekega dne država

prevzela vse podporne organizacije.

Kakor zdaj kaže, se to ne bo zgodilo. Podporne organizacije so korporacije, ki lahko žive, dokler imajo življensko silo. Karlar te ni več, prenehajo.

Zanimivo je čitati imenik nekdanjih bratskih podpornih organizacij. Na tisoče in tisoče jih je, ki so šle s tistimi upi v življenje, kakor naše. A danes ni ne duha ne sluha o njih. Mi sami smo jih izgubili nekaj, kakor: Avstrijsko Slovensko podporno društvo v Kansasu, Sv. Barbaro v Forest City, Pa., Slovensko delavsko podporno Zvezo v Conemaugh, Pa., Slovensko hrvatsko Zvezo v Calumet, Mich., in mogoče še katero drugo.

A to ni še vse. Kaj si bomo tajili, kar priznajmo da postaja resna težava za slednje. In ne samo za naše, ampak za vse druge. Ne izvajamo niti tipično angleških ne. Zakaj življenje se je v zadnjih tridesetih letih toliko premenilo, da postajajo nekdanja socialna zbirališča — prazna.

Če imajo drugi, večji narodi resna vprašanja s tem, kako bi ohranili to, kar imajo, kaj naj šele rečemo o nas samih? Smo takorekoč najmanjši narod, ki procentualno največ in najhitreje izgublja. To se pravi: ne moremo nič našega, kar bi tukaj rojeno mladino vabili ali zanimalo.

No in tako imamo poleg vprašanja življenja naših listov enako težavo: kaj in kako bi z našimi podpornimi organizacijami, da nam ne gredo tje, kamor so šle naše banke?

Že leta se med člani širi misel, da bi se kako združili in postali — če že ne močnejši, pa vsaj malo bolj brez skrbi. Imamo pet večjih podpornih organizacij: SNPJ, KSKJ, JSKJ, SSPZ in SDZ. To pomenja: pet glavnih uradov, pet konvencij, pet glasil — prav za prav šest, ker SNPJ izdaja dva. Ali veste, koliko to velja? Okroglo pol milijona dolarjev na leto.

Dobro gospodarstvo se začenja s tem, da človek reže stroške. Ali ne bi mogli imeti mesto petih eno samo organizacijo? In mesto šestih glasil enega samega? Ljudje vedo to in če bi imeli danes odločilno besedo, bi bilo štiri petine vseh zato, da se združimo. Vsak je rad bolj na varnem glade svojega zavarovanja kakor ne. In zavarovanje je glavno — vse drugo je samo perje za klobukom, ki nima drugega namena, kakor da se nosi za trakom poseben pušle.

Jaz in ti — brate, se lahko združiva, ker nimava druge želje, kakor da se bo enkrat res dobilo nekaj za tisti denar, ki ga že toliko let plačujemo. Ampak jaz in ti — to se pravi: članstvo, ne pride dosti vpoštev. Zakaj ti nesrečni glavni uradi imajo polno ljudi, kateri ne marajo, kakor je pisala Prosveta — od gorke mize na mrzlo cesto. Za naju seveda ni nobene izbire. Ali sva zmiraj na mrzlem ali zmiraj na gorkem, kdo se briga za to, kdo vpraša?

Ali ni to luksas prve vrste, če si tako majhen narod špoga kar pet centraliziranih podpornih organizacij, dasi na ni niti za eno dovolj? A to ni še vse. Zakaj imamo neizmerno potrato tudi na drugi strani.

Računam, da imamo v Ameriki okoli en tisoč vse mogočih društev, pred vsem seveda podpornih. Če vzamem, da velja vsako društvo samo po deset dolarjev na mesec, tedaj dobimo ogromno vsoto — deset tisoč dolarjev za vse skupaj. Na leto zneso to ne več ne manj kakor stodvajset tisoč, kar je že denar. Ali bi ne zaustavilo sto društev? In še več: v posameznih krajih imajo ene in tiste Jednote in Zveze kar po več društev — čisto po nepotrebnem. Ko bi se vsaj za eno tako, da bi se združila

društva enega kraja in ene in tiste Jednote ali Zveze.

Pri društvih so delale Jednote in Zveze še nadalj napako, to je: da so dopustile ustanovitev takozvanih angleško poslujočih društev, kolere je ponajveč tista mladina, ki spada v naše organizacije. Kdor je zamislil ta korak, zasluži — kaj zasluži? Najbrž ima dobro plačano mesto in to je vse.

Mesto da bi bile Jednote in Zveze družile ljudi, da bi se med seboj boljše spoznavali, da bi se med seboj učili — eni angleščine, drugi slovenščine, pa smo odrezani in ločeni drug od drugega. Resnica je in o stane ena: mi rabimo mladino in mladina rabi nas. Tako pa nam je odvzeto še tisto malo skupnega dela, ki bi ga lahko imeli.

Kdor bi mislil, da je to vse, bi se motil. Zakaj nadaljna resnica je zopet ta, da je slednji izmed nas pri dveh ali več društvih. To se pravi, da plačujemo stroške najmanj dveh društev, dveh glavnih uradov in dveh glasil. Če to ni potrata narodnega premoženja in narodovih sil, pa res ne vem, kaj bi bilo.

Ako vzamemo zdaj vse skupaj, tedaj pridemo do zanimivega zaključka: mi ameriški Slovenci plačamo na leto pol milijona dolarjev, da imamo pet podpornih organizacij, šest glasil in okrog tisoč društev. Če računam, da nas je vseh skupaj zavarovanih petdeset tisoč — posameznikov namreč, tedaj plačamo vsak po deset dolarjev za ta naš luksas, ki ni ne dober, ne zdrav in tudi varen ne. Vse to in zraven veliko dobrega bi lahko imeli za petino te vsote, to je za sto tisoč ali po dva dolarja na člana.

Pridem do vprašanja: kaj pa hočemo, kaj moremo? Odgovor je: vse. To se pravi: če imamo voljo za to, da popravimo, kar je skakačnega.

Kakor pri listih, bi se tudi pri podpornih organizacijah ne smelo čakati. Vsa moč je v rokah članstva, samo če hoče. Če bomo čakali, kar menijo nekateri, na tiste, ki so "od zgoraj", potem ne bo nikdar nič.

Pravijo, da se vsak človek in vsak narod uči iz svojih izkušenj. Kakor izgleda, ne bo to veljalo za nas. Vsi vemo in čutimo, da je to nezdružljivo, neumno, potratno in brezmiselno. A vendar čakamo, kakor da bi imela kaka rešitev priti sama od sebe.

Ampak to ne bo. Kakor je slednik svoje sreče kovač, tako prejme vsak posamezni narod natančno tisto, za kar je delal. Če bi posameznik delal tako s svojim premoženjem, bi ga kmalu spravili tje, kamor spada. Kaj naj rečem pa za narod? Da to ni gospodarstvo, lahko presodi sam. Da ni zdravo in varno, vemo tudi. Še so časi, ko je mogoče vsaj delno popraviti škodo, zakaj tistega, kar je zafurano do danes, ne reši nikdo več. Mi imamo, bi rekel: še nekaj dni, da spravimo v red naše zadeve. Vedite pa, da jih dosti ni več. Še danes se vidi hiraajo pri vseh naših organizacijah, kar pomenja izguba moči in zdravja.

Če bomo nadaljevali po ti poti, bomo na slabšem, kakor smo bili tedaj, ko smo s culo na rami prišli v to deželo. Zakaj tedaj je bila v nas mladost, danes pa ni drugega kakor nekaj malega med dobrim in nekaj velikanskega med slabim. Zdalj pa mislite in pripravljajte svoj korak. Prapozno ni še, bo pa kmalu. Poleg tega velja za k nas je začelo tukaj, bi bilo samo pametno, da se ognemo vsaj tistemu, ki je še v naših močeh, da ga preprečimo.

Toda: ne danes ali jutri, ampak takoj!

ADVERTISE IN
"GLAS NARODA"

Peter :: Zgaga

"ČARODEJ"

V mestecu, ki ima nekaj nad petnajst tisoč prebivalcev, se je bil prišel mož srednjih let ter odprl ob najbolj zapuščenem mestu majhno branjarijo.

Nad vhodom ni bilo nobene napisa, pa se spočetka tuji nihče ni brigal, kdo je, kaj je in kaj ga je prineslo v tisti kraj. Le to so govorili ljudje: — No, ta bo pa kmalu zamrznit. Saj še veliki štiri ne morejo izhajati, pa bi takle.

Nekoč pride k njemu sedemletni fantič po pol funta čebule. Branjevec mu jo odvaga in ga vpraša, kaj ima na palec.

— O, vrezal sem se, — odvrača fantič, ki mu je skozi umazano obvezo curjala kri.

— Pokaži!

Fant je pokazal. Branjevec stopi v sosednjo sobo, prinese tople vode, mu izpere rano, natrese nanjo nekaj belega praška in mu prest obveze.

Tako se je začelo.

Proti večeru pride fantova mati še nekaj kupit in se mu obenem zahvali.

Beseda je dala besedo. Rekla mu je, da ima dvanaestletno hčer, ki je bleščena, preslaha za svoja leta in nima nobenega teka.

Pripeljala jo je k njemu, on jo je samo pogledal in ji dal stekleničko rjavkaste tekočine. — To naj pije. Par kapljic zjutraj in zvečer.

Dekle se je čudovito opomoglo.

Tako se je začela širiti neznančeva slava. Ljudje so prihajali k njemu iz bližnjih in daljnih krajev in so ga smatrali za čarodeja.

Nalomljene ude je uravnava, kot nihče, ženskam je pomagaj pri porodu, zdravil je gripo in influenco, jetiko in revmatizem in sicer z najboljšim uspehom. Za zdravljenje ni nikdar nikomur računal niti centa.

— Če hočete, pa kaj kupite od mene, — je imel navado reči.

To je trajalo tri ali štiri mesece.

Nekega jutra pa stopita v branjarijo dva moža postavbe in "čarodeja" aretirata.

Ovadila sta ga dva zdravnik, ki sta prišla vsled njegove konkurence na kant.

— Vaše ime in priimek? — ga vpraša sodnik.

"Čarodej" pove.

— Obtoženi ste, — nadaljuje sodnik, — obtoženi ste mažestva.

— Če imenujete pravilno zdravljenje mazaštvo, — je pač vaša stvar, — je odvrnil obtožene, segel v notranji žep in razgrnil po mizi nekaj listin.

— Tukaj je moj rojstni list, tukaj izpričevala, to je doktorska diploma, tukaj potrdilo, da sem tri leta praktičiral v največji državni bolnišnici. Ko sem se osamosvojil, sem dal za instrumente in druge potrebščine par sto dolarjev. Odpri sem svoj urad in čakal. Čakal, čakal. Nobenega bolnika ni bilo k meni. Niso mi zaupali, češ, da sem premlad, da sem novinec, da ničesar ne vem in ne znam. Po treh mesecih sem moral zapreti svoj urad. Preselil sem se v to mesto, začel branjarijo in nisem nikomur povedal, kdo in kaj sem. Ljudi sem zdravil brezplačno. Smatrali so me za čarodeja. V zahvalo so mi kupili toliko v moji branjariji, da sem bil v finančnem pogledu na boljšem kot vsak zdravnik.

Sodnik ga je oprostil.

Toda ko so ljudje izvedeli, da branjevec ni noben čudodelnik, pač pa pravi zdravnik, ni bilo nikogar več k njemu.

Po nekaj tednih je moral branjarijo zapreti in se je preselil drugam.

Knjige Družbe sv. Mohorja
ŠEST KNJIG

1. Koledar za leto 1939
2. Zgodovina slovenskega naroda
Spisal DR. JOS. MAL
3. Življenje svetnikov
4. Slovenske večernice POVEST—"IZUM"
Spisala Metod Jenko in Viktor Hassl
5. Čuda narave
Spisala MARJKA AHAČIČ
6. Ura čiščenja

VSEH ŠEST KNJIG za \$1.35

Naročite pri:
KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih nasebin

LEPA PRIREDITEV SZZ

Kot je bilo v "Tedenskem kotičku" poročano, je Slov. Ženska Zveza št. 77, na North Side v Pittsburghu, Pa., priredila sobotno predpustno zabavo s plesom.

Kar se same zabave tiče, je nad vse pričakovano dobro uspela. K temu je dosti pripomogel oglas v "Kotičku", zraven pa tako milo vreme, da jih je bilo dosti tudi iz bolj oddaljenih krajev prisotnih — nemara zaradi okusnih krajskih klobas — in so tako pripomogli boljšnemu uspehu.

Zraven domačih članic smo videli tudi društvo št. 26, Pittsburgh, ki je bilo polno številno zastopano in to s svojo predsednico Mary Coghe na čelu. Dalje je prišel iz Morning Side naš dobro poznani rojak, član gl. odbora KSKJ Mr. John Dečman s svojo gospo soprogo.

Nekje okrog 9. ure začne vse ploskati, rekli: "Glejte, zdaj pa je prišel!" Ko se ozrem po dvorani, pa zagledam zaželjeno osebo: prijatelja I. Bukovinskega. Prinesel je pa polne žepce ropotije za smeh. Gotovo mi se je smilil. Ako bi bil vse v eno košaro stlačil, bi bil bolj kočevskemu krošnjarju podoben. Vsekakor bilo bi bolj pripravno kot pa v žepih.

Torej, kot se navadno reče: dvorana je bila nabito polna. Ko so bili želodčki založeni vseh dobrot, je pa harmonika naredila svoje. Stari in mladi so pridno brusili pete. Bili smo menda v tretjem nadstropju. Pa ko so poskočni plesalci začeli vsi hkrati biti s petami po podu, se je pod zares začel udajati. Šel je dol in gor za nogami. Pri tem mi je prišel na misel stari most preko Gruberjevega kanala v Ljubljani. Vselej ko smo marširali preko njega, v Stefanjo vas, smo morali iti "mešani korak". Ravno tako bi morali v taki bolj stari dvorani plesati — drugače bi se lahko kar naenkrat vsi skupaj znašli

v spodnjih prostorih.

Da ni vselega petja manjkalo, mi ni treba omenjati. Saj me še danes grlo boli, tako sem se drl, samo da se je drugi bas bolj slišal.

Predno smo se bolj oddaljili poslovi, se je predsednica Mrs. Merzlik lepo zahvalila v slov. jeziku vsem prisotnim, da smo se povabili v tako velikem številu odzvali. Enako je pozdravila goste tudi tajnica Mary Turk in sicer v angleškem jeziku.

Z obljubo, da se bomo ob enakih zabavah spet videli, smo jih morali zapustiti, dočim so domači še pozno v noč rajali.

Naj živi, evete in napreduje Slov. Ženska Zveza!

Pozdravi!

Nick Skube.

PREDPUSTNA PRIREDITEV

Prav prijazno ste vabljeni vsi rojaki in rojakinje iz New Yorka in okolice na našo predpustno zabavo, ki se vrši v soboto zvečer, dne 18. februarja t. l. (kot iz oglasa razvidno) v prostorih rojaka Fr. Arnež, v Astor Hall, 66-91 Forest Avenue, Ridgewood, Brooklyn, N. Y. (tik Forest Ave. postaja).

Razne zabave bo obilo za stare in mlade. Za ples pa bo igrala priznana slovenska godba "Adria Trio."

Vstopnina samo 25 centov za osebo. Otroci so prosti vstopnine.

Tudi kar se tiče okusnih raznih jedstvin in izborne pijače bo vsestransko prav dobro preskrbljeno, za kar se bosta pobrigala naša znana agila Mr. in Mrs. Arnež.

Pridite v obilnem številu, da se bomo skupno po domače zabavali.

Pozdravljamo ter na svidenje v soboto večer v Astor Hall.

Odbor Slov. Podp. Delav. društva, Ink.

VABILO NA MAŠKERADNO VESELICO

SLOVENSKI DOM, Inc., v LITTLE FALLS, NEW YORK PRIREDI

SOBOTO ZVEČER, DNE 18. FEBRUARJA

Maškeradno VESELICO

VLJUDNO SE VABI VSE SLOVENCE IN SLOVENKE IZ MESTA IN OKOLICE, DA SE V KOLIKOR MOGOČE VELIKEM ŠTEVILU UDELEŽE. — ZABAVE BO DOVOLJ.

RAZDELILLO SE BO NEKAJ NAGRAD MED NAJBOLJŠE MASKE IGRALA BOSTA TUKAJŠNJA HARMONIKARJA OD 9. DO 2. URE RAZNOVRSTNE KOMADE

VSTOPNINA ZA VSE ODRASLE 25c — OTROCI PROSTI

(Člani Slov. Doma imajo za kupiti tikete pri odboru.)

NA VESELO SVIDENJE DNE 18. FEBRUARJA ZVEČER —

Frank Masle.

NOV NAPREDEK NA NAPORNI POTI

Zadnji mesec je naš nadebudni tenor Tomaž Cukale zapel na prireditvi federacije čikaških društev JSKJ tri slovenske samospeve, in sicer: Vodopivčev "Žalost," Pavličičev "Moj očka, ima konjička dva," Prelovčev "Gor čez jezero," in pa Ernest de Cartisovo "Non Ti scordar di me" (Ne pozabi me.)

V teh pesmih je Tomaž dokazal in pokazal, da se je prav pridno in še z večjim ognjem vežbal kakor pred svojim prvim nastopom meseca novembra lanskega leta. To sem vedel. Toda vedel pa nisem, ali so tista njegova nova prizadevanja tako uspešna, ali ne. Tomaž je bil zadnji mesec za 20 odst. boljši v svojem izvajanju kakor v novembrskem. Njegov visoki A je bil čist, močan in brez vsakega vidnega napora. To veliko napredovanje mu zagotavlja končni uspeh, ki je sicer še malo višji, ali ne pa več posebno daleč.

V začetku letošnjega leta je prejel Tomaž od "Naprave" iz Pittsburgha zelo prijazno povabilo za sodelovanje na prireditvi, ki jo mislijo tamkaj

prirediti v začetku meseca marca. Tomaž Cukale se na tem mestu lepo zahvaljuje za prijazno povabilo. Toda vsed razmer pri svojem delu bi pač ne mogel daleč ven iz Chicaga, kar mu je zelo žal. Pozneje, morda že prihodnji jesen, pa se bo rad odzval vsakemu takemu povabilu.

Na novo ustanovljeni mladinski krožek društva št. 631 SNPJ v Chicagu misli prirediti prvo svojo veselico takoj po veliki noči. Poleg kratke dramatične igre bo tudi nekaj pevskih točk na programu. Tomaž Cukale je bil povabljen na to prireditev. In ker je prireditev v čikaškem območju se je Tomaž drage volje odzval povabilu ter obljubil zagreti par primernih samospevov na tisti veselici.

Zvonko A. Novak.

ODLIČEN MLAD SLOVENEK

Mr. Louis J. Zgonec ki je urednik sportnih prireditev v "Glasu SDZ" v Clevelandu je odličen učenec na Western Reserve univerzi v Clevelandu. Vseničiški sportniki so mu pravkar prisodili čast in zapanje, da bo njih manager za leto 1939 pri sportnem klubu "Red Cats". V vseh ameriških sportnih klubih, kot seveda tudi pri naših slovenskih sportnih prireditvah zavzema Mr. Zgonec častno mesto in mu gre kot takemu odlično priznanje. Od naše strani mu želimo kar največ sreče in uspeha v življenju.

Rojake opozarjamo, da lahko, ko naročijo posamezne konade Slovensko-Amerikanskega Koledarja za 1939, namesto, da pošljejo svoto — 50c v gotovini ali Money Odr — priložijo k naročilu znamke po oziroma po 2 centa.

VABILO na VESELICO

katero priredi na MOXAM, PENNA. Slov. Podporno Samostojno Društvo "MOXHAM"

18. FEBRUARJA, 1939

Vabljeni ste vsi Slovenci in Slovenke iz Johnstowna ter iz bližnje in daljne okolice. Vstopnina samo 25c. za osebo.

Na seji 22. jan. je bilo sklenjeno, da član, ki se ne udeleži te veselice, plača 50c v društveno blagajno.

Torej vsi na VESELICO!

— Dober orkester — Joe Koračin Jr. iz Yukona, Pa. NASVIDENJE 18. FEB. v SLOVENSKIM DOMU NA MOXHAM

Začetek veselice točno ob 8:30 zvečer.

VABI ODBOR — John Polantz, tajnik.

DOMAČI ZVONovi

Kdo se z veseljem ne pominja domačih zvonov, kako so doneli njihovi glasovi iz visokih lin, posebno še ob velikih praznikih. Te glasove se je nam posrečilo spraviti na plošče. Imamo dve taki plošči, na katerih je pet kitic zvonjenja in potrkavanja, na eni dve in drugi tri kitice. Vsaka plošča stane \$1.— in Vi plačate poštino. Tisti, kateri so jih že prejeli, so se o njih pohvalno in zadovoljno izrazili. Kdor jih želi naročiti, naj piše na A. GRDINA in SINOVI, 6019 St. Clair Avenue, ali pa na 1053 E. 62nd Street, Cleveland, O. (3x — 1x wkly)

REV. FR. TURK UMRL.

V soboto ponoči je v San Franciscu, Cal., preminul tamkajšnji občezani dolgoletni slovenski župnik Frančišek Turk.

Frančišek Turk je rodom iz fare Stopiče pri Novem mestu na Dolenjskem. V Novem mestu je pohajal gimnazijo, nakar je kot mlad dijak odšel v Ameriko, kjer se je vpisal v študentsko semenišče in tam dovršil duhovniške študije. V mašnika je bil posvečen v St. Paulu, Minn., 12. junija 1903. Nato je odšel v Californijo in je v San Franciscu ustanovil slovensko-hrvatsko župnijo in postavil vsa potrebna poslopja. Leta 1906, ko je silni potres razdejaval San Franciscu, je isti razdejal tudi slovensko naselbino. Pokojni župnik Turk se je sam komaj rešil. Pozneje je zopet pozidal in upostavljal vse na novo na takozvanem "kranjskem hribu", kjer se je žrtvoval in deloval blizu 40 let.

MILWAUŠKE NOVICE.

Dne 7. febr. je umrla Elizabeta Mom, stara 75 let in rojena v Predbukovju pri Slov. Bistrici. V Ameriki je bila 25 let in tu zapušča sina in tri hčere.

Sodnijsko zaslišanje bivšega gl. tajnika JPZS, Johna Lenka je bilo 3. febr. odloženo na 23. febr.

Frank Rojšček je prejel žalostno vest, da je v Ceroveu pri Trebelnem na Dolenjskem umrla njegova mati Ana Rojšček v starosti 76 let.

Poroke: Jos. P. Matzelle in Catherine Horvat, James Kresl in Marie Princ; Louis Lastik in Mary Fašun ter William Feetean in Sophie Mohar.

MINNESOTSKE NOVICE.

V Gilbertu je 7. febr. umrl Mike Krakar, rojen v Virginiji, Minn. Dolgo let je tamkaj vodil trgovino z mešanim blagom. Zapušča ženo, več otrok in bratov ter sester.

Matija Vrtnek, ki se je ustrelil na Ely, Minn., je bil star 54 let in rojen v Lahovcu na Gorenjskem. Na Elyju je živel okrog 25 let in zapušča ženo, dva sinova in štiri hčere v starosti od 7 do 22 let in brata. Dolgo let ga je mučila sušica. O zadnjem božiču se je vrnil domov iz zavoda pri Duluthu, a moral bi iti v okrajno bolnišnico, to ga je pa tako potro, da se je raje ustrelil.

Zadnje dni se je pri igranju "broomballa" na ledu smrtno ponesrečil 18-letni Louis Grahok. Padel je tako nesrečno, da je obležal v nezavesti in poklicani zdravnik je konstatiral smrt. Na Elyju zapušča očeta, štiri brate in sestro, petega brata pa v Washingtonu.

SLOVENSKO DELAVSKO PODPORNO DRUŠTVO, Inc., NEW YORK

Vas uljudno vabi na

Predpustno ZABAVO

KATERO PRIREDI V

SOBOTO ZVEČER, 18. FEBRUARJA, 1939

ASTOR HALL, (Fr. Arnež)

66-91 FOREST AVENUE RIDGEWOOD, L. I.

(Izstopite na Forest Ave "L" Station)

SLOVENSKA GODBA: ADRIA TRIO

Hat Check 25 centov

Se priporoča —

O d b o r

SLOVENCi V KANADI.

Minulo je pet let, odkar tukaj obstaja slovensko pevsko in dramsko društvo "Triglav".

V prošlem letu je to društvo malo izostalo, radi tega pozivamo vse rojake in rojakinje da bi znanaprej delovali, da bi društvo napredovalo. Nadalje se prosijo tudi slovenski stariši, da bi svoje otroke vzgajali v tem duhu in da bi društvo imelo tudi kaj naraščanja.

Dne 28. januarja t. l. je društvo priredilo večerno zabavo na 87 Wood St., katerega je bila precej dobro obiskana.

Vsled tega se društvo zahvaljuje vsem rojakom iz Kirkland Lake, posebno pa rojakom iz Chaput Hughes, ki so zabavo obiskali v tako velikem številu.

Hvala tudi vsem osebam, kateri so pomagali pri delu.

Za petletnico priredi društvo dne 5. marca 1939 koncert s kratko igro v enem dejanju "Trije ženi" v Poljski hali na Wood St.

Vabijo se vsi rojaki Sloveni in ostali Slovani, da to predstavo obiščete, ker bo dosti vesele zabave. Pridite rojaki iz Kirkland Lake, da vas ne posekajo rojaki iz Chaput Hughes, ko je veliko manjša naselbina. Vstopnice se bodo prodajale po 35 centov. Na svidenje!

Obenem pozdravljamo vse rojake širom Amerike in Kanade.

Phillip Steklasa, tajnik, Kirkland Lake, Ont. Can.

"ODPRTA NOC IN DAN SO GROBA VRATA..."

V St. Luke bolnišnici v Clevelandu je preminul John Grdane. Kap ga je zadela in ni se več zavedel. Star je bil 65 let. Rojen je bil v fari Čatež vas Šerina na Dolenjskem. V stari domovini se je poročil leta 1900 z Anno, roj. Komočar. Leta 1902 je prišel v Cleveland in živel tam ves čas.

V Little Falls, N. Y. je umrla Terezija Cigale, v starosti 78 let, rojena na Rečici v Savinjski dolini. V Ameriko je prišla pred 18 leti s svojim možem, (ki je umrl pred 3 leti) k svoji hčeri Mrs. Tereziji Gregorka. V Ameriki zapušča 4 sinove in 3 hčere, v starem kraju pa 2 hčeri ter tudi 34 vnukov in 4 pravnuke. Večina njenih otrok spada k SNPJ.

V Brooklynu, N. Y. je umrl John Anžlovar. Tu zapušča žalujčo soprogo Jožefino, 3 sinove, Johna, Rudy Leonarda in 2 hčeri, Josephine in Amalijo, brata Franka in Antona in sestro Marijo; vsi v Brooklynu.

V Detroit, Mich., je umrl Jožef Glašič v starosti 56 let. Rojen je bil v vasi Strahomeru pri Igu. V Ameriki je bil 33 let. Tu zapušča žalujčo ženo, v stari domovini pa dve sestri.

V Clevelandu je po dolgi in mučni bolezni preminula znana Rose Pirc, roj. Gorenčič, stara 46 let. Zapušča žalujčo soprogo in dva otroka ter sestro. Brat John je umrl pred dvema letoma. Ranjka je bila rojena v vasi Suhor pri Toplicah pri Novem mestu.

Po daljši bolezni je umrla na svojem domu v Clevelandu dobro poznana rojakinja Mary Šega, rojena Jakšič, stara 58 let. Pri hiši se je reklo pri Suštarju. Doma je bila iz vasi Zopotek pri Robu, odkoder je prišla v Ameriko pred 34 leti.

V Clevelandu je preminula Marija Kužnik, roj. Furlan. Sedaj uživa pokoj pri svojem sinu Rev. Ludviku, po katerem je vedno hrepenela, zatorej je bila njena smrt lahka, brez bojazni. Ranjka zapušča ljubečega moža in številno družino. Preminula je po bolezni, ki je trajala en teden. Doma je bila iz Verda, fara Vrhnička in je prišla v Ameriko pred 36 leti.

Nekaj posebnega!

Naročite še danes!

VSAKEMU ki naroči Slovensko-Amerikanski Koledar za leto 1939, pošljemo...

PAKORAMO SVETOVNE RAZSTAVE v hvalah. Razstave so odprte od aprila 1939. Na vsaki strani pakoramo se enačino vse vsej cene in silice, vstopnice, cene, parki itd. Na vsaki strani se enačino znamenitih plesalcev, cerkva, kuhinjski pribor, muzeji, gledališča, kopalnice in le...

AKO NAMERAVATE OBISKATI SVETOVNO RAZSTAVO, VAM JETA ZEMLJEVID NEOBHODNO POTREBEN.

OGROMNOST SVETOVNE RAZSTAVE V NEW YORKU BO SLEHERNEGA PRESENETILA

Izšel je

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR 1939

POVESTI ZGODOVINA HUMOR ZEMLJEPISE GOSPODINJSTVO NARAVOSLOVJE RAZNOTEROSTI NAVODILA

50c s poštino

Naročite pri:

Slovenic Publishing Co.
216 West 18th Street New York, N. Y.

Ne zamudite te prilike!

Za ljubitelje leposlovja

CYKLANEM. Spisal Janko Kersnik (136 strani.) Kersnik je pisal v Jurčičevem duhu. Svoj slog je znal tako prilagoditi Jurčičevemu, da je po Jurčičevi smrti uspešno završil njegove nekončane romane. "Cyklanem" je ena njegovih najboljših povesti.
Cena \$1.00	MED PADARJI IN ZDRAVNIKI. Spisal Rider Hagard. (117 strani.) Stajerski rojak Kač ni do svojega štiri-desetega leta stopil v javnost. Nato je začel pisati krajše črtice, ki jih vsebuje ta zbirka, nato je pa zaslovel s svojim romanom "Grunt."
Cena 85c.	KRIŠTOF DIMAČ. Spisal Jack London. (404 strani.) Eno najboljših del znanega ameriškega proletarskega pisatelja, ki je dobobra poznal življenje vseh slojev, ker ga je sam doživljal. Njegova dela so prestavljena v vse kulturne jezike.
Cena \$1.00
MOLOH. Spisal Janko Kač. (198 strani.) Pisatelj je segel v dobo, ko so začele graditi tovarne na Stajerskem in ko je vse vrelo v nje. Vrelo v nje in jih uničevalo. Strašno maščevanje razočarane matere.
Cena \$1.00	IZZA KONGRESA. Spisal Ivan Tavčar. (548 strani) Pisatelj je posegel v tem romanu v začetek devet-najstega stoletja, ko se je vršil v Ljubljani kongres, ko so se sestali trije cesarji. Kdor hoče poznati ljubljansko življenje onega časa, naj prečita ta roman.
Cena . \$2.50	

Slovenic Publishing Company

NAPOLEONOVA LJUBEZEN

ZGODOVINSKI ROMAN

Nadaljevanje

(13)

Na prvi mah je podoba, kakor da se vohče ne bi menila zanj in bi odgovarjala samo na njegove besede:

"Če pače do te ločitve, kaj mi more dati takšnega, da nimam že zdaj? Ali bi me potem cesar še bolj ljubil? Morda bi imela še arica po ločitvi več živla nanj kakor danes. Zdi se mi čisto, da jo je izgubil, in kdo ve, morda ne bi bil več to moj."

To je odgovor ljubeče žene, ki misli samo na ljubezen. Vključno s svojimi siceršnjimi obzirnostmi Fouche ne more premagati razburjenja:

"Mar ste otrok?" vzklikne skoraj togotno. "Kajlar bo J. J. Zofina odstranjen, bo prestol prost! Prestol bo vaš! Marija Walewska bo cesarica Francoske in kraljica Italije!"

Bleda od razburjenja vstane in reče:

"Jaz — cesarica? Na to mi sili?"

"Samo na to mislim," odvrne Fouche, ki se je spet pomiril.

Marija sede nazaj. Kakor omanjena je. Ona, ne, ona ni še nikoli pomislila na to. — A tedaj ji položi ženski nagon vprašanje na jezik:

"Čemu bi radi strmoglavili cesarico, sicer izprevidim, vendar — zakaj vam je to tega, da bi prav jaz vzela njeno mesto?"

"Samo en razlog imam — a ta je dovolj ogromen. Rad bi imel v svoji gospodariji prijateljico, vredno vsega spoštovanja, ne pa sovražnice, ki jo z njo imam. Oh, madame, kolikšne ope odpira tak logozdek! Pomislite, kaj bi storil Napoleon, če bi vedel, da mu je pričakovati rodni dedič, in bi bil v svoji duši srečen in pomirjen! Kako bi se okorišal z izkušnostjo mladiča, kakšen sem jaz, ki že dvajset let pretikam po vseh kotičkih Francije in vem, česa je treba za njeno veličino! Naj se vaša skromnost še tako upira, a zelo bi se motil, ako ne bi to, da sedete vi na prestol, izpremenilo vsega obličja Evrope in vseh njenih usod."

Po teh besedah obvisi med njima težka tišina. Fouche se s čudnim gibom gladi po redkih, sivkastih zlatih. Drhteč od skrite neestrnosti čaka besede, ki bi ali zapečatila dragoceno zvezo, ali ga pa vrгла nazaj v njegovo samoto.

Marija Walewska ni niti za trenutek omahovala v namenu, da odbije njegovo ponudbo; toda ženska je — mlada in plaša. Mogočemu možu, ki greši

koncu koncev zgolj iz prevelike vneme in ki mu manjka kvečjemu tenkočutnosti, nikakor pa ne spoštovanja, bi vendarle rala prizanesla pretrd odgovor. Naznanje reče z mehkim, nekoliko obotavljajočim se glasom:

"To so pač le sanje, gospod grof Nikar ne upajte, da bi zdaj kaj storila za njihovo uresničenje. Hvaležna sem vam za vaše laskave namene, a ne pozabite, da je moje življenje vključeno z vezjo, ki dela vse vaše nuerne prazne. Na Poljskem živi častit mož, ki mi je dal svoje ime in ki sem mu prizadejala najbrilkejšo ponižanje. Ako me hoče zavreči, naj me zavreči; Bog ve, da zaslužim. Jaz ne bom terjala razporeke; ne bom ga vnovič žalila in še povečevala spetike v rodni, ki ima pri nas slavno ime. Sicer bi bil pa moj zakon samo civilno ločljiv; in vžle svojim grehom sem vendarle predobra katoličanka, da bi se s tem zadovoljila. Dokler grof hoče, ostanem Marija Walewska po božji in človeški postavi."

Čedalje krepkejši poudarek tega odgovora je povedal, da je igra izgubljena. Vendar se še izkuša boriti.

"Ako bi vas hotel cesar Napoleon vzeti za ženo, bi v to privolili, prepričan sem! Ovi re, ki govorite o njih, niso premagljive. Grof Walewski je, kar se tiče njegovega ravnanja, že v začetku postavil velike koristi svoje domovine na prvo mesto. Nedvomno bi se znal ukloniti Napoleonovi volji, da v poročstvo za svoje namene s Poljsko dvigne Poljakinjo na francoski prestol. Zastran cerkve si ni težko misliti, kakšno stališče bi zavzela; pače se cesarju ne bi upal odbiti razveljavljenja vašega zakona."

Prevzet od nove misli, nadaljuje: "Ali ne vidite, gospa grofica — ko tolikanj visite na Poljski — da v svoji pretirani skromnosti zametavate sredstvo, ki bi vrnilo vaši domovini svobodo in slavo? S svojo prihodnostjo vred zagotovite tudi bodočnost domovine. Cesar Napoleon — tako se bojim — za prijateljico ne bi storil, bo storil za soprogo, za mater svojih sinov, posebno še, ako ga kdo iz njegove okolice v pravem trenutku izpodbode k odrešitnemu dejanju."

"Cesar mi je dal besedo; ne da bi ga priganjala, čukam, da jo izpolni."

"Cesar rad časih več obljubi,

bi, kot potem izpolni. Med nama — tu dobi Fouchejevo lice izraz pikre zaupnosti: — "v Tilzi bi bil lahko dosegel več od tega, kar je storil za vaše rojake. Ako se prihodnje leto, v zvezi z vojno proti Avstriji, ki jo že naprej vidim, po naši novi prilika, je ne kaže zanemariti."

"Nadlegovati cesarja ne maram. Ako naj Poljska vstane — in to je moja najdražja želja, ki bi zanjo rada dala življenje — tedaj ne more vstati po spletki. Njena usoda je zapisana v zvezdah, in človeški račun ji je ne morejo izpremeniti."

"Vse se izpremeni, kar človek hoče, madame, da le hoče."

Marija Walewska spet vstane. Odločna guba se ji dolbe v čelo, ko pravi:

"Gospod grof, treba je, da končava. Vse je povedano, in lahko si mislite, da mi je ta predmet mučen. Pustiva te prazne pomenke. Ne vam ne meni ne morejo koristiti, in če bi cesar kaj vedel o njih, bi bil ogorčen. Hvala vam za vaše svarilo. Toda moje življenje je v božjih rokah. Cesar mi bo ohranil svojo naklonenost ali me bo pa zapustil. Če bi se kaj izpremenilo, se vrnem k materi na Poljsko in bom brez tož živela ob spominu na njegovo ljubezen. Držati ga proti nje govori volji pa ne bom izkušala. Rečica bi me morala obiliti, če bi vedela, da sem spletki dolžnica za njegovo ljubezen. Naj carica ravna, kakor ve in zna; to je stvar njene vesti. Moja usta ne bodo nikoli izrekla besede, ki bi mogla odtrgati cesarja od nje. Kakršnekolik do brote si obetate od ločitve — prepričana sem, da bi on trpel zaradi nje. Seveda je ne ljubim več, a prijateljstvo do nje vendar še čuti. Preveč skupnih dni ju spaja, da Napoleona ne bi bolelo, če bi se odtrgal od te preteklosti. In jaz, vidite, jaz nočem storiti ničesar, kar bi ga utegnilo nejevoljiti, nikar šele žaliti. Tudi tako ima dovolj skrbi. Tisti, ki ga ljubimo, jim ne smemo dodajati novih."

Fouche vstane, vzame klobek in reče z rezkim glasom, ki pika o njegovi jezi:

"Torej vam je vaš sedanji položaj ljubši? Ali vas je vreden? Je vreden Napoleona? — Ali hočete ostati podvrženi slučaj in muham trenutka, med tem ko je nevedna soproga deležna njegovega prestola? Ako ostane ta žena na svojem mestu, tedaj je — to vam danes povem — cesarstvo obsojeno v pogin."

Tako govoreč strmi v zeleni in črni vzorec preproge in se ne gane. Morda je hotel s tem izbruhom zlomiti njen odpor. Ali Marija Walewska ne odgovori. Tudi ona je vstala.

Nato najde Fouche spet tisti izpodbitni ton, ki mu je lasten, in konča:

"Obžalujem vašo odločitev, madame, a priznati moram, da dela vašim nežnim čuvstvom čast. Ker vam je ta razgovor neprijeten, ga prekinem. Vaša milost mi je predragocena. In nočem se izpostaviti nevarnosti, da bi jo izgubil. Vendar — dovolite mi še besedo. Do te izpremenbe, ki zanjo nečete nositi odgovornosti, bo vključ vališi plemeniti samozataji vendarle prišlo. Neogibna je. Napoleonov blagor in mir Francije jo terjata, in jaz bom znal delati zanj. Kadar pride do tega, bom videli, kakšne zaključke narekuje potreba. Za danes vas prosim samo nekaj: dovolite mi, da še naprej služim vam in s tem tudi cesarju. Samo do tega mi je, da ostanem vaš najskromnejši prijatelj."

Nato se Fouche prikloni Mariji Walewski s spoštovanjem, ki more veljati samo intrinzični cesarici.

Nadaljevanje v prihodnji prilogi.

POZOR SLOVENCIM V NEW YORKU, BROOKLYNU IN OKOLICI.

Zadnji teden je bilo oznanjen v tem časopisu, da bo slovenska fara sv. Cirila v New Yorku priredila predpustno veselico prihodnjega nedelja 19. februarja v cerkveni dvorani na Osmi cesti. Res smo tako mislili. Zdaj pa ta veselica odpadla, je ne bomo imeli.

Vzrok za to je nepričakovana smrt sv. Očeta, papeža Pija XI. Torej v spomin pokojnega sv. Očeta odpadejo vse veselice v naši dvorani za en mesec.

Oznanjen pa, da program, ki je bil pripravljen za prihodnjo nedeljo, bomo priredili enkrat po Veliki noči.

Rev. Ed. Gabrenja, župnik.

Naročite še danes S. A. Koledar za leto 1939.

POROKE JE ZASPALA.

Iz nenavadnega razloga so morali preložiti poroko nekega Alonsa Martineza v Santiaگو na Kubi.

Mož briver, se je bil zaročil z lepo Anito potem, ko je bil kot lon Juan svoje mestne četrtri prenamnil in oiganiil žemarsikatero dekliško sree. Poroka bi se morala vršiti te dni in vsi sorodniki ter povabljeni gostje so čakali pri ženinu da bi prišla nevesta in bi odšli potem skupaj v cerkev. Čakali pa so zaman.

Bil je še skrajni čas, ko so sklenili, da poidejo na nje dom pogledat, kaj je z njo. Nu, našli so jo v postelji in z nobenim pripomočkom je niso mogli zbratiti. Poroko je bilo treba odpovedati in preložiti na ne določen čas. Zdravniku je sicer uspelo da je nevesto žež nekaj časa zbudil, bila pa je tako omamljena, da je mogla

Naročniki!

Pazite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina potee. Naplaen: —

2.10.39

TO POMEI da vam je naročnina potekla 10. feb. 1939

Poslajte pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opomnol.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

Se čez tri dni povedati, kaj poznamo za stvar in je ugo se je zgodilo na dan pred na točila, da je bila prijateljica iz ljubosumnosti — bila je namu. Neka prijateljica jo je po reč tudi zaljubljen v lepega valila k sobi in ji postregla z Alonsa — pomočila neko uspa lkerjem. Anita se je spomni vilo v liker. Hotela je poroko a, da je bil njegov okus malo preprečiti v upanju, da ji bo črten, očividno je vseboval vendarle uspelo pridobiti ne kakšno primes. Policija se je stanovitega Alonsa zase.

Knjige, katere toplo priporočamo

MORSKI RAZBOJNIK. Spisal Fred. Marryat. (193 strani.) V duhu čitatelja oživi romantika v najbolj pestrh barvah. — Kri in ljubezen. — Viteštvo in masčevanje. — Časi, v katerih sta spretnost in gibčnost odločevali. Cena 85c.

MORSKI VOLK. Spisal Jack London. (328 strani.) — Eden najboljših romanov znamenitega ameriškega pisatelja, ki je pisal svoje romane največ po svojih lastnih doživljajih. Roman je zanimiv od prve do zadnje strani. Čitatelj ga ne bo odložil, dokler ga ne bo prečital do konca. Cena \$1.25

OD ŽIVLJENJA STRETA. Spisal M. J. Breme. (337 strani.) Strašna usoda šestnajstletne mladenke, ki je iz radovednosti zašla v nepoznano življenje ter pregledaj padla po krivdi drugih. Povest je pisana v obliki dnevnika. Cena \$1.50

OGENJ. Spisal Henry Barbusse. (337 strani.) Pretresljiv opis prizorov iz svetovne vojne. Edinole mojster kakor je Barbusse je mogel napisati kaj takega kot je "Ogenj." Cena \$1.00

ODISEJ IZ KOMENDE. Spisal Ivan Pregelj. (269 strani.) Opis lanberske ga gospoda bo ostal v spominu slehernemu, ki ga bo prečital. Pregelj je mojster sloga in jezika. Prištevajo ga med najboljše sodobne slovenske romanopisce. Poleg romana vsebuje knjiga še nekaj krajših črtic. Cena \$1.50

ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA. Spisal Ivan Pregelj. (98 strani.) Pregelj je eden najboljših slovenskih pisateljev. Ta zgodovinska povest prav nič ne zaostaja za njegovimi drugimi deli. Pregelj je globok, navzlic temu pa lahko razumljiv tudi preprostemu človeku. Cena 70c.

POD KRIVO JELKO. Spisal Peter Bohinc. (160 strani.) Rokovnjači na Gorenjskem. — Črni graben. — Veliki Grog. — Primeri rokovnjaške govorice. Povest temelji na zgodovinskih virih ter je poleg Jurčičevih "Rokovnjačev" svojevrstna v slovenski književnosti. Cena 55c.

POD SVOBODNIM SOLNCEM. Spisal Franc S. Finigar. 2 zvezka 300 in 368 strani.) Po izjavi kritikov je to najboljši zgodovinski roman. Opisuje življenje starih Slovencev. Mladega Iztoka je zanesla pot v Bizanc, današnji Carigrad, kjer se je seznanil z Ireno ter se zaljubil v njo. Cesarica si je zaman prizadevala ujeti ga v svoje mreže. Cena \$4.00

POSLEDNJI DNEVI POMPEJE. Spisal Bulver. (2 knjigi in 280 strani.) Zgodovinski roman iz časa, ko je bohtelo razkošno življenje v Pompejih in Herkulanumu. Borbe s amfiteatru. Spletke egipčanskega "čarovnika." Glauk in njegova ljubezen. Strašna usoda. Cena \$1.25

PUSTOLOVSČINE DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA. Spisal Jaroslav Hašek. (2 zvezka 263 in 230 strani.) Če se hoče od sree nasmejati, čitajte to delo slavnega češkega humorista. Britka satira na staro Avstrijo. Švejkove pustolovščine ne izvirajo iz človeka samo smeja, pač pa krotot. Cena \$2.40

POVESTI IZ DNEVA IN NOČI. Spisal Guy de Maupessant. (157 strani.) V knjigi je zbranih dvajset najboljših črtic slavnega francoskega pisatelja. Vse od prve do zadnje so skrajno zanimive ter neprekosljive po svoji vsebini. Maupessant je eden najbolj čitanih pisateljev. Cena \$1.00

ROMAN TREH SRC. Spisal Jack London. (432 strani.) Ena najbolj zanimivih in najdaljših povesti slavnega ameriškega pisatelja. Ko jo človek prične čitati, se ne more odtrgati od nje. Jack London je mojster opisovanja, navzlic temu je pa roman na vso moč živahen in zanimiv. Cena \$1.50

SAMOSILNIK. Spisal Anton Navačan. (153 strani.) Knjiga vsebuje deset povesti slovenskega pisatelja Navačana, ki se je proslavil s svojo zbirko "Naša vas." Snov je povečini vzeta iz življenja naših rojakov iz bivše Štajerske. Cena \$1.50

ŠTEFAN GOLJA IN NJEGOVI. Spisal Ivan Pregelj. (253 strani.) Tragična usoda župnika Golje, potomca tolminskega puntarja. Njegova puntarska kri je prav do smrti kljubovala. Knjiga vsebuje poleg drugih črtic tudi dve klasični pridigi Tomaža Rutarja. Cena \$1.50

TARZANOVE ŽIVALI. Spisal Edgar Burroughs. (294 strani.) Nadaljevanje "Tarzana," ki je že vsaj po imenu znan vsakemu omikancu. Dasi je snov povesti neverjetna, se lahko čita in se človek polagoma tudi v neverjetnost vživi. Cena 85c.

TOLOVAJ MATAJ. Spisal Franc Milčinski. (151 strani.) Naš najboljši humorist je zbral v tej knjižici nekaj črtic, ki so tako ljubke in pristrčne, da čitatelj ob čitanju zares uživa. Posebno zgodba o Cefizlju je naravnost klasična. Cena \$1.00

UMIRAJOČE DUŠE. Spisal Ilka Vašte. (220 strani.) Roman iz stare Ljubljane. Značaji so izrazito opisani, istotako tudi takratne navade. Ljubljana nam je povečini znana iz začetka sedanjega stoletja, kdor jo pa hoče poznati iz prejšnjih stoletij, naj prečita ta roman. Ne bo mu žal. Cena \$2.50

CVETJE V JESENI. — VISOŠKA KRONIKA. Spisal Ivan Tavčar. (418 strani.) "Cvetje v jeseni" in "Visoška kronika" sta najboljši deli pisatelja Tavčarja. Kritika je soglasnega mnenja, da je v teh dveh delih prekosil samega sebe. Obe sanjaji se vršita v Škofji Loki oziroma v Poljanski dolini. Cena \$2.50

ZADNJA NA GRMADI. Spisal Franc Jaklič. (268 strani.) Tudi dolenska Ribnica je imela svoj čarovniški proces. Pisatelj Jaklič je na podlagi zgodovinskih virov dobro opisal preganjanje in kaznovanje "čarovnic," ki so bile sicer povsem nedolžne ženske. Cena \$1.00

ZADNJA PRAVDA. Spisal J. S. Baar. (184 strani.) Povest je prevedena iz češčine. Ob čitanju se čitatelj vživi v življenje nam sorodnega češkega človeka. Baar je priznan češki pisatelj, in boljsega prevoda si skoro ne moremo želeli. Cena 85c.

ZLOČIN V ORCIVALU. Spisal E. Gaboriau. (246 strani.) Gaboriau je bil bolj ustvarjen za detektiva nego za pisatelja, dasi je tudi kot pisatelj nedosegljiv. Čitatelj ne reši v romanu zagonetke, dokler ne prečita do konca. Cena \$1.00

ŽIVI VIRI. Spisal Ivan Matičič. (411 strani.) Najznamenitejše delo pisatelja "Na krvavih poljanah." Pisatelj je segel v najbolj zgodnjo zgodovino ter mojstrsko razvil snov do današnjih dni. Lepo vezana knjiga bo kras vsaki knjižnici in vsak jo bo čital z zanimanjem. Cena \$2.00

AGITATOR. Spisal Janko Kersnik. (99 strani.) Janko Kersnik je poleg Jurčiča najbolj znan in priljubljen slovenski pisatelj, kar jih je živelo v drugi polovici devetnajstega stoletja. Njegovega "Agitatorja" bo sleherni čital z užitkom. Cena \$1.00

HČI CESARJA MONTEZUME. Spisal M. Rider Haggard. (383 strani.) Delo, ki zavzema odlično mesto v svetovni literaturi. Napeto do skrajnosti. Čitatelj bo roman z užitkom prečital od začetka do konca. Cena \$1.50

KNJIGE

Vodnikove Družbe

ZA LETO 1939

V zalogi imamo knjige Vodnikove Družbe za leto 1939. Kdor jih hoče naročiti, naj pošlje:

\$1.35

LETOŠNJA ZBIRKA VSEBUJE SLEDEČE KNJIGE:

TRETJI ROD: Povest

Spisal LOJZE ZUPANG

VEČNE VEZI: Povest

Spisal DR. IVO ŠORLI

KARADŽORŽEVCI: Zgodovina

Spisal: J. OROŽEN

VODNIKOVA PRATIKA

(4 KNJIGE)

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET : : : NEW YORK, N. Y.

Slovenic Publishing Company

Kratka Dnevna Zgodba

POKVARJEN STROJ

Inženir Hamilton, šef laboratorija ene največjih tvornic za stroje, je dejal pri kosilu svoji ženi:

"Lidija, nocoj me ne pričakuj doma ob navadni uri. V tvornici imam neko delo. Preizkusiti moram neki stroj. Popravljala sva ga skupaj s konstruktorjem, pa si lahko misliš da me zanima, kako bo funkcioniral. Ti spekusi bodo trajali morda več dni, ker je treba računati za nepredvidenihi ovirami."

Lidija je pozorno sledila moževim besedam, toda že pri prvem stavku jo je obšel neki čuden občutek. Široko razprtini očmi je sledila besedam, potem si je začela griziti ustnice, da bi prikrila notranje razburjenje. Rekla ni nič. Samo mišila si je:

"Roland, zdaj prav gotovo lažeš..."

Služkinja, ki je v tem trenutku stopila v sobo, da bi nekaj vprašala, je odločila z izgovorom, da nima časa. In potem je izgovorila potihoma, čisto zase:

"Prekleti stroji..."

Z možem nista pregovorila o tem niti besedice več.

Roland je odšel popoldne v tvornico kakor običajno, a Lidija se ni mogla nikakor umiriti. Nenehoma so jo obletavale čudne misli in jo obhajali čudni občutki. Saj to ni bilo prvič, da je bil Roland zaposlen v tvornici preko časa, a danes se ji je zdelo stvar nekoliko bolj sumljiva, zato je bila vznemirjena.

Se bolj sumljiva se ji je videla stvar ko se je spomnila, da se je na Rolandovem obrazu zarisal neki čuden smeh. Prav ta smeh, ki je spremljal možovo pripovedovanje o poskusu s strojem, je zbujal v duši Lidije močan dvom. Lidija je bila prepričana, da se skriva pod preizkuševanjem stroja nekaj drugega kakor nadurno inženirjevo delo.

"Pa saj to ni mogoče nič drugega nego nervoznost!" je rekla naposled in se obklela. "Moram nekoliko na zrak, morila bi mi koristilo."

Stopila je na ulico in sedla v prvi tramvajski voz, ki se je ustavil na prosti. Ker ni imela določene cilja, se je zapeljala kar v središče mesta. Skozi okno je zrla mimoideče. V središču mesta je hotela izstopiti, a prav tedaj jo je nekaj zblojlo v sree.

Iz velike trgovine je videla stopiti svojega moža z elegantno žensko v družbi tujega gospoda.

Tramvaj se je ustavil na postajališču. Lidija je gledala in videla, kako se je trojica ustavila in se pomenkovala. Nato je započela svoje oči v elegantno žensko postavo.

"Saj to je vendar Ida," ji je šinilo skozi možgane, ko si jo je natančno ogledala. Da, bila je Ida, in Ida je bila Rolandova mladostna ljubezen. Torej ni imel Roland nobenega opravka s strojem. Noben izum ni terjel njegove navzočnosti v tvornici. Njegov čas je zahtevala Ida in možki, ki je bil zraven kot tretji, ni mogel biti nihče drugi kakor Idin mož.

Na naslednjem postajališču je Lidija izstopila. Trenutek je postala ne da bi vedela, kaj naj stori. Hotela je kreniti nazaj in se pridružiti trojici. Potem si je rekla:

"Saj to ni pametno, to ne gre! Ne bojim se Ide, sigurna sem glede sebe. Dobro pa je le, da človek ve, pri čem je."

Dva dneva pozneje je povabila Lidija brata k sebi na ko-

šice. Veselo so se pomenkovali pri mizi in Lidija je na bencin legala bratu:

"Richard, kaj bi ti storil, če bi bil ženska, pa bi vedel, da te nož vrti?"

Richard jo je pogledal, se pogladil z roko po gladki bradi, se nasmehnil in dejal:

"Kar bi storil? Nič. Moški eno že tako ustvarjeni, da moramo dirjati za ženskami. Proti temu ni leka. V najboljšem primeru se izravna vse samo od sebe. Ona ne more moža poboljšati, samo čakati mora, da se mož vrne k nji. Veš, mi smo že tako ustrojeni, da ne moremo doleteti itemu, če vemo, da nas kdo pričakuje, z nami ljubeznivo ravna. Skratka, ne moremo se ustavljati. Ne smeš pozabiti, draga sestra, da vsak išče udobnosti."

Lidija je prestrašena poslušala bratove besede, nato je rekla:

"Kaj bi na primer ti storil na mojem mestu, če bi vedel, da se ti bo Roland jutri zopet zneveril?"

Richard se je zdrznil:

"Draga moja, saj to vendar ni mogoče. Popolnoma izključeno! Teorija in praksa sta dve stvari. Često je treba v praksi teorijo pustiti ob strani. Roland je, kolikor ga jaz poznam, tako lešen ob tujih ženskah, da se v tem pogledu lahko popolnoma zaneses nanj."

"Pustiva njegovo lešenost ob tujih ženskah," mu je segla v besede Lidija. "Dovolj, da ti povem resnico. Tukaj ni posreli nobena tujka ženska, ampak Ida, Rolandova mladostna ljubezen, ženska, ki bi bila lahko zavzela moje mesto ob njegovi strani. Nato je Lidija pripovedovala bratu vse, kar je doživela prejšnji dan. Ko je končala, je Richard prevezel:

"Kolikor jaz vem, odpotuje Idin mož jutri v Boston. Vrnil se bo šele čez nekaj dni. Jutri popoldne bosta torej oboje imela prost popoldan. Treba je onemogočiti ta sestanek."

Lidiji so sijale oči, ko je slišala tako govoriti brata.

"Dobro torej," je dejal čez nekaj časa Richard. "Vse se bo uredilo. Evelina bo klicala jutri popoldne Rolanda k telefonu. Tvoj mož ne pozna natančno njenega glasu. Poklicala ga bo nekaj pred četrto uro in mu bo povedala, da nje mož iz nekih neznanih razlogov ni odpotoval v Boston, morda zategadelj, ker nekaj sumi za-

radi Rolanda. Pristavila bo tudi, naj se ji nikar ne bliža več ker postaja položaj nevarnosti."

Naslednji dan je sedela Lidija pri obedu zopet ob strani svojega moža.

"Dragec, ne hodi danes v tvornico," je moletovala s narejenim glasom. "Vzemi si malo svobode. Ves svoj prosti čas uživaj v zatohlem tvorničkem zraku. Ali ni škoda tvojega zdravja? Zdi se, kakor da nimaš zame nič več časa."

"Toda muceka, imam nujen opravke," se je izgovarjal Roland. "Danes pride na vrsto najvažnejši poskus. Dogovorjeno je, da se snidemo ob devetih. Takorekoč odločilen sestanek."

"Škoda," mu je presekala besedo Lidija. "Ali si že pozabil, kakšen dan je danes? Danes pred šestimi leti sva se zeznanila. Še veš, kako je bilo? Na tenišču. — Spominjam se te, kako si bil eleganten, lep adamenič. Popolnoma drugačen kakor si zdaj. Če bi ostal takle pri meni, bi obnavljala sponzine..."

"Jutri, mogoče, draga Lidija, jutri!" se je branil Roland. "Danes moram biti točno ob petih na mestu."

"Bom pa jaz telefonirala v tvornico, da ne moreš priti."

"Ne gre!" je kratko odrezal Roland.

V tem trenutku je zayvonil telefon. Kazalec na uri je kazal štiri. Roland je vstal od mize in vzel v roko slušalko.

Lidija si je zakrila obraz z rokami. Ni hotela videti, kako se bo odigral dogovorjeni prizor z bratovo ženo. Sree ji je močno bilo...

Čez nekaj minut je Roland položil školjko na vilice in rekel:

"Spremenba, Lidija, pravkar so mi sporočili iz tvornice, da je nastala napaka pri stroju. Zato ne bo preizkušnje."

"Saj to je sijajno!" je rekla Lidija in zdelo se ji je, da se je njeno življenje pomaknilo zopet za šest let nazaj. Toda samo za trenutek. Kajti potem se je zresnila in dejala:

"Kakšni pa ste vi možiki po svoji naravi? Nekaj popoldanskih ur utegnete žrtvovati svoji ženi šele potem, ko se vam — pokvari stroj..."

WPA PREISKAVA PRED OČUJE STISKO PODEŽELNE MLADINE.

Iz vladnih preiskav, ki jih vodijo socialni raziskovalci, je razvidno, da težki položaj mladine na deželi postaja obupen. Imamo pač nekaj milijonov mladih ljudi, živčeh na deželi, ki so brez dela in brez priložnosti, in njihovo število urno narašča.

Prd depresijo je stotisoče mladih ljudi na deželi šlo vsako leto v bližnja mesta. Zapuščali so svoje farme in avsi kar ni bilo tam zadosti dela za vse mlado prebivalstvo. V mestih pa so do depresije našli dela.

Od leta 1930 pa je pomanj-

radi Rolanda. Pristavila bo tudi, naj se ji nikar ne bliža več ker postaja položaj nevarnosti."

Naslednji dan je sedela Lidija pri obedu zopet ob strani svojega moža.

"Dragec, ne hodi danes v tvornico," je moletovala s narejenim glasom. "Vzemi si malo svobode. Ves svoj prosti čas uživaj v zatohlem tvorničkem zraku. Ali ni škoda tvojega zdravja? Zdi se, kakor da nimaš zame nič več časa."

"Toda muceka, imam nujen opravke," se je izgovarjal Roland. "Danes pride na vrsto najvažnejši poskus. Dogovorjeno je, da se snidemo ob devetih. Takorekoč odločilen sestanek."

"Škoda," mu je presekala besedo Lidija. "Ali si že pozabil, kakšen dan je danes? Danes pred šestimi leti sva se zeznanila. Še veš, kako je bilo? Na tenišču. — Spominjam se te, kako si bil eleganten, lep adamenič. Popolnoma drugačen kakor si zdaj. Če bi ostal takle pri meni, bi obnavljala sponzine..."

"Jutri, mogoče, draga Lidija, jutri!" se je branil Roland. "Danes moram biti točno ob petih na mestu."

"Bom pa jaz telefonirala v tvornico, da ne moreš priti."

"Ne gre!" je kratko odrezal Roland.

V tem trenutku je zayvonil telefon. Kazalec na uri je kazal štiri. Roland je vstal od mize in vzel v roko slušalko.

Lidija si je zakrila obraz z rokami. Ni hotela videti, kako se bo odigral dogovorjeni prizor z bratovo ženo. Sree ji je močno bilo...

Čez nekaj minut je Roland položil školjko na vilice in rekel:

"Spremenba, Lidija, pravkar so mi sporočili iz tvornice, da je nastala napaka pri stroju. Zato ne bo preizkušnje."

"Saj to je sijajno!" je rekla Lidija in zdelo se ji je, da se je njeno življenje pomaknilo zopet za šest let nazaj. Toda samo za trenutek. Kajti potem se je zresnila in dejala:

"Kakšni pa ste vi možiki po svoji naravi? Nekaj popoldanskih ur utegnete žrtvovati svoji ženi šele potem, ko se vam — pokvari stroj..."

WPA PREISKAVA PRED OČUJE STISKO PODEŽELNE MLADINE.

Iz vladnih preiskav, ki jih vodijo socialni raziskovalci, je razvidno, da težki položaj mladine na deželi postaja obupen. Imamo pač nekaj milijonov mladih ljudi, živčeh na deželi, ki so brez dela in brez priložnosti, in njihovo število urno narašča.

Prd depresijo je stotisoče mladih ljudi na deželi šlo vsako leto v bližnja mesta. Zapuščali so svoje farme in avsi kar ni bilo tam zadosti dela za vse mlado prebivalstvo. V mestih pa so do depresije našli dela.

Od leta 1930 pa je pomanj-

POSESTVO NA PRODAJ

Prodati ali zamenjati želim za kako posestvo v bližini New Yorka svoje posestvo v vasi KOČE PRI KOČEVJU, obstoječe iz 43 parcel. — Za vsa pojasnila se obrnite na:

ALLOIS KOTZE
84-69 Danube Street
JAMAICA, L. I., N. Y.

2-11,14,16,18,21,23

ČLANI SENATNEGA ODBORA ZA VOJAŠKE ZADEVE

Nedavno so bili pri predsedniku Rooseveltu člani senatnega odbora za vojaške zadeve. Predsednik Roosevelt jih je opozoril, da proti Združenim državam vojna nevarnost ter poudaril, da bo v tem slučaju podpirala Amerika demokracije države.

kanje dela v mestih prisililo veliko število mladine na pot nazaj k svojim staršem na farmah in vseh. Velike množice mlajših ljudi ne odhajajo več iz domačih hiš, ker dobro vedo, da je zaman iti v mesta po dele.

In tako se vlogaja, da se je prejšnji prtok podeželske mladine v mestu zaustavil in sedaj prepravlja podeželske okraje.

Za mladino na deželi ni bilo nikoli zadosti zasluzka doma in razmere postajajo še hujše. Izgledi za posest lastne farme so propeli, da bi vzbujali ambicijo mladine. Razmere farmakega najemništva so take, da pekažujejo stalno večje obubo-

žanje in negotovost. Podeželska mladina je v veliki meri izgubila vero v poljedelstvo in tudi izgubila vero v mestno zaposlitev.

Ta dejstva so obrazložena v

poročilu: "Podeželska mladina — Njen položaj in priložnosti." To poročilo je bilo ravenkar izdano od WPA oddelka za socialne raziskave. O tem vprašanju nismo imeli še nikoli tako obsežne študije.

Pomožni upravitelj WPA Corrington Gill poudarja v svojem uvodniku, kako je potrebno, da se toliko vladni činilci kolikor privatne organizacije prizadevajo preskrbovati podeželsko mladino s pomočjo in izvežbanjem.

"Dasi je že sedaj preveč mladih ljudi na deželi, njih število bo stalno naraščalo tja do nekdanj med letoma 1940 in 1945. Ker so gospodarske priložnosti v podeželskih pokrajinah že sedaj daleč od tega, da bi odgovarjale potrebam mladine, je resnost položaja sama ob sebi očitna."

National Youth Administra-

tion in Civil Conservative Corps delajo mnogo dobrega za podeželsko mladino, ali ob sredstvih, ki so jim na razpolago, morejo doseči le majhen del 7.000.000 mladih ljudi na deželi, ki so izven šol in katerih potreba je tako obupna.

Mr. Gill poudarja pomankanje šolskih možnosti in priložnosti na deželi, pa pravi da "Okraji z največjim razmernim številom otrok imajo najmanjše dohodke in največnejše šole. Ze do leta 1930 pet izmed mladih ljudi na farmi na vsakih sto ni znalo čitati in pisati. Pa vendarle, kjerkoli so bile priložnosti na razpolago, je farmaska mladina pohajala šole."

Ceni se, da okolo leta 1940 bo število mladih ljudi na farmah in v rudarskih ali drevo-seških naselbinah ter v malih industrijskih vseh naraslo na

več kot 10.000.000. Njihovi izgledi, da bi dobivali zaposlitev kot poljedelski delavci so čim manjši radi stalnega razvoja poljedelskega obdelovanja na veliko, mehanizacije poljedelstva in odločnega lastništva.

Prebitok podeželske mladine nad priložnostmi za zaposlitev je največji v južnih pokrajinah, in sicer v pogorju, ter v nekdanjem gozdovju, sedaj posekanem, ob zgornjem delu Velikih jezer. Tukaj ni več za mladino prejšnjih izgledov za nakup dobre farme, za lastno vaško obrt ali za uspeh v profesijah in v trgovini. Poudarja se, da rešitev podeželske mladine iz tragične stiske bo potrebovala znatno večjo pomoč ne le s strani federalne vlade, marveč tudi s strani privatnih državljanov v mestih, ki so središča podeželskih okrajev.

Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA:

Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.

Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA:

Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kak sem v Mekko romal. — Pri Šamarih. — Med Jezidi.

Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA:

Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.

Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA:

Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.

Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaroka z zaprekami. — V golobjaku. — Mohamedanski svetnik

Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA:

Izseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.

Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA:

Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.

Cena \$3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot.

Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Slovenic Publishing Company
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

SLEHERNI včasih greši.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.
56

Komisar mu dovoli toliko časa, da bi pomislil, kako in s kakim sredstvom bi mogel odvrniti pretečo nevarnost.

Hempel postopa metodično. Vse je natančno premislil, predno je prišel v hišo. Ako je bil ta mož, ki sedi pred njim, v resnici gentlemanski zločinec, na katerega je padel sum, da je izvršil do sedaj še nepojasnjene roparske napade, potem se bo moral zaplesti v mrežo dosledno restavljenih ostrih vprašanj.

Hempel prične — je neizprosno — osumljenec ne dovoli niti najmanjšega odpora.

Odgovori njegove žrtve se vedno bolj zapletajo v mrežo. Werder nima več moči, da bi mogel zdržati to izpraševanje. Vse preveč sta zadnje tedne nemir, strah in skrb za srečo njegovega otroka razjedali njegove živce, preveč so dogodki zadnjih dni žrtli njegov mozeg.

Gunter je v sosedni sobi. V največjem strahu in nemiru naglo hoči po sobi.

Saj je le predobro vedel, kaj pomeni ta obisk, preveč mu je bilo znano, kake posledice —

Usmiljeni Bo! — Kaj pomeni to?

Vrata se odpro, prestrašenega obraza, z grozo v svojih očeh in v največji razburjenosti plane kriminalni komisar v sobo.

"Po zdravniku," krikuje, "po zdravniku, čimprej!"

"Kaj pa se je zgodilo?"

"Gospoda Werderja se je polotila nenadna slabost."

Gunterju se jeziho laže; z nekaj koraki je v sosednji sobi.

Tam sedi Rudolf Werder na svojem običajnem mestu. Pa vendar ne tako, kot sicer.

Njegova glava počiva na roki, ki je iztegnjena po mizi.

Kaj se je zgodilo?

Gleboča omotica?

Že stoji Gunter pred nezvestnim Werderjem in mu dvi-gne glavo.

"Toda pa — —"

Gunter prebledi, mu je, kot bi se mu kri zasedla v žilah.

Rudolf Werder je bil mrtev. —

Is pomočjo kriminalnega komisarja položi mrtliča na divan, nato pa steče k telefonu in pokliče zdravnika, ki v nekaj minutah pride.

Po kratki preiskavi potrdi, kar sta Gunter in kriminalni komisar že vedela.

"Mrtev je, srčna kap je končala njegovo življenje."

Ta trenutek se odpro vrata. Joanna, ki je bila vznemirjena vsled obiska obeh gospodov — zdravnika je že poznala — se hoče prepričati, kaj se je zgodilo.

Skoči k divanu ter se vrže čez mrtvega. Molče trije moške stoji poleg in celo utrjeni kriminalni uradnik in zdravnik, ki je že marsikoga videl umreti, se morata s silo braniti solza, ko pri tem nadnaravno lepem bitju vidita obupni izbruh bolečine in muke.

Previdno se Gunter približa glasno jokajoči se Joani ter jo nežno potegne od očetaovega trupla.

"Pojdiva Joanna; pusti ga v miru spati. Skušal ti bom nadomestiti tvojega očeta. Sedaj si potrebna počitka."

Pelje jo iz sobe in prosi gospo Reichertovo, ki zmedena stoji v sobi, da skrb za Joano. Ko nato zdravnik še enkrat natančneje ogleda mrtliča, prosi Gunter kriminalnega komisarja za kratek razgovor.

"Gospod komisar, Edino jaz sem poučen o življenju Rudolfa Werderja. Meni je priznal vsa svoja dejanja. Šele pred nekaj dnevi; meni je naročil vse popraviti, kar je on zagrešil. Tukaj v tem ovitku je pisimo; v njem je napisal obsežno priznanje. Dolgo se je boril, ali bi se sam predal oblasti, ali pa bi pustil, da ostane pri tem priznanju ter bi skušal popraviti, kar je zagrešil in v ta namen je za dobre svrhe dal na razpolago mnogo denarja."

"Skrb za srečo njegovega otroka ga je napotila, da si je izbral zadnjo pot. Mogoče tudi še kaj drugega, o čemur, vas prosim, da mi dovolite, sedaj ne govorim."

"Gospod komisar, pisмено priznanje gospoda Werderja vam dam na razpolago, kakor tudi hemeno knjigo o znskih, katere je pokojnik želel, da so ohranjeni v posebne namene. Toda imam eno prošnjo: ne dovolite, da bi njegova hči, ki je sedaj moja zaročenka, kdaj o tem kaj izvedela kar sedaj veste vi in kar vam jaz. Preprečite tudi, če je le mogoče, da bi kaj o tem prišlo v časopise, kar bi moglo škodovati ugledu pokojnika. Seveda pa sem, ko bom sedaj vodil podjetje Rudolfa Werderja, ki je bilo upravljano na popolnoma neoporekljiv način, vam v vsakem oziru na razpolago, toda pustite mlademu, neiskusnemu dekletu vero v neomadeževano čast njenega očeta."

V sobi vlada molk.

Bila je tišina ki Gunterja Bertrama zelo tlačila.

Nehote se zganje, ko prične Hempel zopet govoriti.

"Ob ljubim vam gospod Bertram, da bomo uradnim potom storili vse, kar moremo, da v Werderjevem ne pride nič v javnost. Tudi od druge strani je za to komaj kaka nevarnost; in te nevarnosti, ker je Janca kar nenadoma odptoval z Berlina. Zaradi neke prav slabe ženske zadeve, katero vam hočem zaupno povedati, in s katero bi najbrže imeli mnogo vosa, ako ne bi bil tako pameten, da je naglo izginil."

"Hvala, gospod komisar."

Neprestano stiska Hempelovo roko in govori:

"Iz celega srca se vam zahvaljujem."

Neizmerno mnogo je v teh malih besedah.

In Hempel le predobro razume, kaj vse to pomeni.

"Moj poklic zahteva od mene strogočest," pravi zelo reno "nepopustljivost, včasih tudi brezobzirnost proti kršiteljem postave, proti vsakemu, ki komu napravi kako škodo. Verjemite mi, pogosto ni lahko biti človek železne roke; toda brez postave in pravice bi svet šel s tira. Nisem sodnik, tudi v tem slučaju ne bi hotel soditi, ko je smrt grešnika vzela zemeljski pravici, kajti — sleherni včasih greši."

Gunterju ponudi roko in odide.

Gunter ga vidi, ko gre iz hiše, gre skozi vrt in tsovi v avtomobil, ki ga je čakal.

"Sleherni včasih greši," zveni tudi v Gunterjevih ušesih. Naj bi bil vsakomur, pa naj bo kdorkoli, Bog milostljiv sodnik!

Poteklo je leto.

Na vrtu Werderjeve vile stojita Gunter Bertram in Joanna, njegova mlada žena in gledata proti jezeru.

Njune misli so pri njem, kateremu ni bilo več dodeljeno veseliti se njune sreče.

"O, ko bi bil še oče pri nas," pravi tiho Joanna, "potem si ne bi ničesar več želela."

Gunter ne odgovori. Nežno pritisne svojo mlado ženo k sebi in jo poljubi na čelo.

Zaveda se, da Joanna pogreša očeta, pa vendar si parvi, da je velika sreča za njo in za njenega pokojnega očeta, da ga je usoda vzela ravno v trenutku, ko se je že vse majalo in je bila nevarnost, da se zruši.

Držal je svojo besedo, ki jo je dal Rudolfu Werderju in tudi v vsakem oziru je vse zvesto izpolnil, kar mu je naročil. Če je pokojni Werder tudi grešil, navzlic temu mu je moral biti v najvišji meri in večno hvaležen.

KONEC.

Zahvala

V dolžnost si štejeva, da izrečeva srčno zahvalo vsem tistim najinim dragim prijateljem in prijateljicam, ki so se naju na tako nepričakovan način spomnili ob 25-letnici najine poroke. Tiho sva jo mislila obhajati sama, ne da bi javnost zvedela zanj. Kupila sva drug drugemu majhen spomin misleč, da bo vse lepo tiho ostalo. Pa sva se ludo zmotila.

Zadeva namreč ni ušla pozornemu spominu nekaterih najinih prijateljev. Dobro so se domislili in naju po ovinkih spravili v Bergarjevo dvorano. Komaj stopiva čez prag, zabuč na uho gromovit "Surprise!" Silno sva bila presenečena. Navzoči so nama začeli izrekati častitke k najini 25 letnici zakonskega življenja. In potem so naju peljali za mizo, katera je bila obložena z vsakovrstnim okrepčili, ki so jih pripravile izvrstne kuharice, naše domače ženske. Ko smo sedli za mizo, nama je po lepem govoru podarila košarico srbinskih rož nečakinja moje žene Gloria Bohine. — Lepe govore sta imela tudi svaka John Hribar in Anton Bohine in moj bratranec John Terselich. Srčna hvala! Ravno tako tudi Johanu Terselicu mlajšemu za krasen šopek cvetlice, ki ga bova hranila za spomin. Poleg tega sva bila deležna lepega darila, za katerega so prispevali najini prijatelji. Vsem skupaj srčna hvala. — Nadalje se zahvaljujema za izraze našega iskrenega prijateljstva, ki ste ga nama izkazovali ob tej priliki. Vse nama bo ostalo zavedno v spominu. Najlepša hvala vsem tistim, ki ste se trudili in vse tako lepo pripravili. Nadalje hvala lepa tudi Vam, ki ste prispevali k tako lepemu darilu. Oprostite, ker ne bova navajala nobenih imen, ker bi se lahko katero izpustilo, kar bi nama bile zelo ne ljube. Verjemite nama, dragi prijatelji, in prijateljice, da nama bo ta dogodek ostal do smrti v spominu. Pripravljena sva se odzvati ob enaki priliki, da se še komu drugemu pripravim tako nepričakovano veselje.

Vam hvaležna prijateljca —
MR. in MRS. TERSELICH
Cicero, Illinois.

Razne vesti.

OSEM LJUBIC IN ŠTIRI ŽENE CHARLIE CHAPLINA.

Iz Hollywooda se potrjuje, da kot glavno igralko za svojo vest o ločitvi Charlie Chaplina in Paulette Godardove ter o njegovih pripravah za novo poroko z mlado igralko Sandro Wintersovo. Ameriški listi priobčujajo ob enem nekatere podrobnosti o začetku tega ljubavnega romana. Paulette Godardova je bila tretja Chaplinova zakonska žena. Chaplin se ni ločil od nje po lastni volji, temveč po njeni želji. Paulette se namreč hoče omožiti s svojim intimnim prijateljem Earl of Warwickom. Zgodilo se je torej prvič, da ni zapustil svoje žene Chaplin, temveč žena njega.

Sandra Wintersova je bila doslej gledališka igralka v Los Angelesu. Piše se v resnici Dorothy Caminkorvea. Chaplin jo je spoznal med gledališko predstavo ter jo angažiral kot glavno igralko za svoj bodoči film, takrat še ni bilo znano, ali bo Chaplin izdelal po načrtu svoj film "Diktator." Takrat je še sam kolebal med najrazličnejšimi idejami, a njegova nova partnerica ga je presenetila z drzno mislijo, naj izdela film o lastnem življenju "The life of Charlie Chaplin." Kljub temu se pa zli, da ta film nikoli ne bo izdelan in da bo nova Chaplinova ljubezen ustvarila eno glavnih vlog v "Diktatorju", že večkrat odpovedanem, prekinjenem in znova napovedanem.

Prvi ljubezenski roman "velikega potepuha čustev" se je pričel med svetovno vojno, ko je mladi neznan mož večer za večerom prihajal v izposojenem svrtniku in klubku skrbno oznaženem s ščetko za čevlje v Kensington Gate, kamor je spremljal iz gledališča malo statistko Hetty. Le ta je bila podlegla jetiki, ko ji je bilo 26 let, ne da bi doživela sijajno kariero svojega prijatelja. Chaplin ni nikoli pozabil na svojo veliko ljubezen in njen spomin hrani s tolikim spoštovanjem, da niti njegovi najboljši prijatelji niso mogli odkriti imena uboge statistke.

Od tistega časa je bil Chaplin trikrat oženjen, razen tega je imel pa več ljubice in o nekaterih se je govorilo, da se

BLAZNIKOVA Pratika

za leto 1939
Cena 25c

• poštino vred

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

namerava z njim oženiti, tako s Claire Windsorjevo, Polo Negri in Rachel Mellerjevo. Toda trajne sreče mu ni prinesla nobena izmed njih.

Prva Chaplinova zakonska žena je bila Edna Purvianceva. Leta 1915, ko se je Chaplin seznanil z njo, je bila stropijska. Takrat je postala njegova partnerica v filmu in v življenju. Zakonska zveza je trajala tri leta in Edna je igrala v kakih 15 filmih. Potem je prišla ločitev zakona in Edna se je navadila zapraviti 250 dolarjev, ki jih je dobivala vsak teden od Chaplina v nekaj urah v losangeleskih barih za likerje.

Mildred Harrisova, v katero se je Chaplin zaljubil leta 1918, je bila hči garderobierke iz kina. Dobila sta otroka dekca, ki je pa kmalu po rojstvu umrl. Leta 1920 sta se ločila. Potem se je Mildred še dvakrat omožila.

Loti Greyevi je bilo 16 let, ko jo je Chaplin angažiral za film "Zlata opojnost" v katerem pa ni igrala. Kmalu se je z njo oženil. Imel je z njo dva otroka — dekca, toda na pobudo Litine matere je prišlo do ločitve zakona in sicer z velikim škandalom. Takrat je kazalo, da bo krivično javno mnenje v Ameriki prezgodaj zaključilo Chaplinovo umetniško kariero. Slišče je prisodilo otroka Liti Greyevi in Chaplin ji je moral plačati milijon dolarjev odpravnine. Poročila se je znova in ameriški svet je kmalu pozabil na njo.

Georgie Haleveva dobila prvo nagrado za lepoto konkurenice. Režiser Sternberg jo je angažiral za glavno vlogo v nekem filmu, a Chaplin ji je dodelil vlogo v filmu "Zlata opojnost" namenjeno prvotno Lili Greyevi. Umetniško sodolovanje in romantika sre se je pa končala kmalu po dovršitvi filma "Zlata opojnost."

Njena naslednica je postala Virginia Chirilova, ki nikoli ni mislila postati filmska zvezda. Chaplin jo je spoznal na neki rokoborbi. Tako je postala njegova partnerica v filmu "Luči velemeda." Potem sta se ločila in Virginia je vzela pred dobrim letom Earla of Yersey.

Avstrijka Marie Mueller s filmskim imenom May Reeve-sova se je seznanila s Chaplinom na njegovem potovanju po Evropi v Cannesu. Pozneje ga je spremljala v Italijo in v Alžir. Chaplinovi prijatelji so jo nazivali "skrivnostna Marja" ali "čiganka". Chaplin se je zaročil z njo, pred poroko jo je pa zapustil in odpotoval na Kitajsko. Zapuščena nevesta se mu je osvetila s tem, da je izdala knjigo "Charlie Chaplin" ki ga indiskretno škandalizira.

Paulette Godardova je bila prvotno manekinka, pozneje na članica zbora Ziegfeld girls. V Chaplinovem filmu "Moderna doba" je igrala glavno vlogo. Chaplin se je je sicer otrezal, nazadnje se je pa le oženil z njo. Njegova ljubezen do Paulette je bila tako veli-

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

18. februarja:
Aquitania v Cherbourg
22. februarja:
Hansa v Hamburg
23. februarja:
De France v Havre
24. februarja:
De France v Havre
25. februarja:
Vulcania v Trst
Queen Mary v Cherbourg
1. marca:
Deutschland v Hamburg
3. marca:
Normandie v Havre

4. marca:
Rex v Genoa
Aquitania v Cherbourg
8. marca:
Hamburg v Hamburg
11. marca:
Paris v Havre
Queen Mary v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

15. marca:
St. Louis v Hamburg

18. marca:
Roma v Genoa
De France v Havre

21. marca:
Europa v Bremen

22. marca:
Hansa v Hamburg

23. marca: Champlain v Havre

24. marca:
Queen Mary v Cherbourg

25. marca:
Rex v Genoa

28. marca:
Bremen v Bremen

29. marca:
Deutschland v Hamburg

7 dni do JUGOSLAVIJE
z najhitrejšim parnikom sveta
QUEEN MARY
Prihodnja odplutja iz New Yorka:
QUEEN MARY—Feb. 24, Mar. 10-24
AQUITANIA—Feb. 18, Mar. 4, Apr. 3-15
BRITANNIC—Marca 18
Posebno velikonočno odplutje:
QUEEN MARY 24. marca
Vprašajte za brezplačno knjižico "Kako dobiti Vaše sorodnike iz Evrope." Poizvedite pri Vašem parobrodnem agentu za vse podrobnosti:
LEO ZAKRAJSEK
Gen'l Travel Service Inc. 302 East 72nd St. New York
CUNARD WHITE STAR

ka, da je prvič končal film s srečnim koncem. Navzlic temu se je pa končala zakonska zveza, omajana baje z utemeljeno Chaplinovo ljubo umnostjo drugače kakor film.

Tragedija prodane neveste.

Na jugu, kjer so neveste na prodaj in moški sploh ne more dobiti žene brez odkupnine, se odigravajo v zvezi s tem trgovskim poslom krivave tragedije. V okolici Kosavske Mitrovice beležijo zdaj spet eno izmed njih. Kmet Alit Injazović, ki je star okrog 50 let, je s sekuro ubil svojo 12-letno ženo Čulo. Pred poldrugim letom jo je kupil za lepo vsoto, in kakor je že navada, prodana nevesta ni videla svojega moža in o njem sploh ničesar ni vedela, dokler kupčija ni bila sklenjena in dokler ni bil izvršen poročni obred. Mlada Čula je gotovo imela svoje sanje o življenju in je bila hudo razočarana v oblasti starega moža, ki pa je mlado dekle visoko cenil kot svojo drago plačano lastnino in ker jo je po svoje tudi ljubil. V svojem razočaranju in v svojih velikih tegobah se je Čula zagledala v nekega 16-letnega amarnostskega fanta iz okolice. Postarani mož ji je rešil na sled in ker se je bal, da bo Čula utekla k mladeniču, je bil budno na straži, da bi to preprečil. Enkrat je svojo ženo že zalotil na begu in jo privedel spet domov. Čula se je nekako sporazumela s svojo usodo in pomilovala svojega starega moža, ko je videla, kako je na njo navezan. Ali pa se je bal, da mu ne bi mladenič ugrabil žene, in stražil je še bolj skrbno kakor prej. Eno noč je slišal na dvorišču sumljiv ropot, opazil je tudi neke postave in prepričan je bil, da so prišli otmičarji po njegovo ženo. Oborožil se je z ostro nabrušeno sekuro ter v veži

čkal na napad. Repotanje pa je čula tudi mlada Čula in ko je prišla iz svojega harema, se je znašla na hodniku, baš takrat, ko je nekdo vdrl v hišo.

Sekira, namenjena napadalen, je zadelo nesrečno Čulo, ki je izdihnila. Alit je po nesrečnem naključju ubito ženo položil na mrtvaški oder, potem pa se je javil orožnikom.

Denarne pošiljatve

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V Jugoslavijo:

Za \$ 2.45	Din. 100
\$ 4.75	Din. 200
\$ 7.00	Din. 300
\$ 11.00	Din. 500
\$ 21.50	Din. 1000
\$ 42.50	Din. 2000

V Italijo:

Za \$ 0.30	Lir 100
\$ 12.—	Lir 200
\$ 20.—	Lir 500
\$ 57.—	Lir 1000
\$ 112.50	Lir 2000
\$ 167.—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah, dovoljujemo še boljše pogoje.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(TRAVEL BUREAU)
216 W. 18th ST., NEW YORK